

Mál nr. 478/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar(X)

Skaðabótaábyrgð. Sveitarfélag.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 21. desember 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V, dags. 24. janúar 2024.
3. Svarbréf lögmannna M, dags. 20. febrúar 2024.
4. Frekari athugasemdir V dags. 29. febrúar 2024.

Málsatvik.

Af málgögnum má ráða að um kl. 9.00 hinn 15. janúar 2021 hafi M runnið í hálku fyrir utan kaffihús á vinnustað sínum ígarði í eigu X þar sem hún starfar. Var M nýkomin til vinnu og var á leið að ná í vörur til að flytja á milli staða í garðinum. Í málskoti segir að M hafi keyrt bíl að kaffihúsi í garðinum en þegar hún steig út úr bílnum þá hafi hún runnið aftur fyrir sig og skolið með hnakkann í hurðakarm bifreiðarinnar. M telur að slysið sé bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu X sem var í gildi hjá V á slysdegi. V hefur hafnað bótaskyldu með bréfi 5. júlí 2022. M byggir á því að slysið megi rekja til þess að gönguleiðir í garðinum hafi ekki verið sandaðar eða saltaðar daginn sem atvikið átti sér stað, en mikil hálka hafi verið á svæðinu. Þannig hafi ekki verið hugað nægilega að hálkuvörnum. Starfsmenn X hafi sýnt af sér vanrækslu sem hafi leitt af sér stórkostlega slysaheitu fyrir þá sem í garðinum voru. Máli sínu til stuðnings vísar M til skilaboða starfsmanna síðar sama dag þess efnis að hálka hafi verið út um allt í garðinum og gestir að detta. M telur að aðstæður hafi verið óforsvaranlegar í garðinum og því hefði átt að sandbera eða salta sérstaklega fyrir utan kaffihúsið í garðinum. Máli sínu til stuðnings vísar M til nánar tilgreindra ákvæða laga nr. 46/1980 auk ýmissa dóma.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X vegna tjónsins. Í bréfi V kemur fram að um sé að ræða stóran garð þar sem vel sé hugað að hálkuvörnum. Helstu gönguleiðir séu hálkuvarðar og verkið hefjist kl. 7 á morgnanna. Slysið hafi svo orðið í janúar þegar búast megi við hálku á gangstéttum, götum og gangstígum. Þá er bent á að slysið hafi átt sér stað við vörumóttöku, en ekki við veitingasölu þar sem fjöldi fólks hafi átt leið um. Slysið hafi því orðið á svæði sem sé ekki hluti af almennum gönguleiðum í garðinum heldur á svæði þar sem aðeins sé gert ráð fyrir umgangi starfsmanna á þeim tíma þegar slysið varð. Einnig vísar V til þess að M hafi séð hálkuna áður en hún gekk yfir hana og þar sem M var kunnug aðstæðum hafi henni borið að sýna ítrustu aðgæslu. M, sem starfsmanni í garðinum, megi vera ljóst að hálka geti verið í garðinum snemma morguns og hafi henni verið í lófa lagið að láta vita af hálkunni á þessum stað og óska hálkuvarna, sækja sjálf hálkuvarnir eða fresta för sinni yfir hálkusvæðið. Þá hafnar V því að tilvitnaðir dómar eigi við þar sem þeir fjalli um slys sem áttu sér ýmist stað við inngang verslana eða veitingahús þar sem fjöldi gesta og starfsfólk átti leið um eða vinnuaðstæður óforsvaranlegar. Loks hafi engin vitni orðið að slysinu og því sé ósannað að það verði rakið til saknæmrar háttsemi starfsmanna X eða vanrækslu af hálku X.

Álit.

Ágreiningur málsins snýst um það hvort X beri skaðabótaábyrgð á því að M hafi runnið í hálku við bílapan eða inngang við vörumóttöku inn í kaffihús í garðinum. Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu, beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Í þessu máli ber því M sönnunarbyrði fyrir því að líkamstjón hennar verði rakið til saknæmra og ólögmætra athafna eða athafnaleysis X, starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X ber ábyrgð á. Gegn staðhæfingu X hefur ekki verið sýnt fram á að hálkuvarnir hafi verið með óforsvaranlegum hætti þar sem M kveðst hafa dottið, en hafa ber í huga að um er að ræða svæði nálægt bílastæði við vörumóttöku en ekki inngang í kaffihús garðsins eða annan göngustíg þar sem fjöldi gesta eða starfsfólk á leið um. Þá verður ekki litið fram hjá því að M viðurkennir að hafa verið meðvituð um hálku í garðinum á tjónsdegi og þess vegna keyrt að

vörumóttökunni, séð hálkuna áður en hún gekk yfir hana en kaus engu að síður að ganga yfir hálkuna í stað þess að láta vita af hálkunni á þessum stað og óska eftir hálkuvörn, sækja sjálf hálkuvörnir eða fresta för sinni yfir svæðið, nú eða fara aðra leið. Loks ber einnig að hafa í huga að slysið átti sér stað snemma morguns í janúar þar sem búast má við háлку og af gögnum málsins er ljóst að M, sem starfsmanni, var vel ljóst að hálka gæti myndast í garðinum, bæði á göngustígum og þar sem slysið varð. Verður því að líta svo á að tjón M verði rakið til óhappatilviljunar, en ekki atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 20. mars 2024
Rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir